

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ferdinando Furstenbergio Musas Philomathis juveniles auctiores
cultioresque in lucem proferenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Cùm rapidas tecum Vahalis confunderet undas,
 Confusas unà miscuit & lacrimas.
 Heu patèr infelix, qui dum volvèris, amara
 Perpetui luctus in mare signa feres.
 Nec jam auro, & lætâ præcinctum tempora myrto
 Excipiet tectis Oceanus genitor.
 Sidroni intereà, seu te nova gaudia cælo,
 Seu te culta tenet Vatibus ora sacris:
 Si te tangit honos, & adhuc sunt carmina curæ,
 Nec toto cessit pectore noster amor:
 Aspice, quem statuat tumulum tibi Roma, quod inde
 Judicium de te posteritatis erit.
 Non omnis moriere: tui pars maxima vivet,
 Et cineri merces magna futura tuo est.
 Mœrenti Chifius dum te sub pectore condit,
 Non poterat tumulo nobiliore tegi.

F E R D I N A N D O
 F U R S T E N B E R G I O

*Musas Philomathis juveniles auctiores cultio-
 resque in lucem proferenti.*

TAndem revisunt aureum jubar solis
 Musæ Philomathis: gratulentur, & plaudant,
 Quis & labores, & pericla, quæ terris
 Marique subeunt, aut severa curarum
 Lyrâ subinde tibiâque solari
 Incessit ardor. Quem sequantur, hîc cernunt.
 Hæc ille, seu dum præliantibus fertur
 Per alta ventis, quâ fretum Cyclopeis

Fervens

Fervens cavernis astra verberat fluctu,
 Seseque mox reforbet & suas iras:
 Sive arduis dum nubibus caput cinctas,
 Nivibusque numquam non jacentibus canas
 Volat per Alpes: fessa namque votorum
 Europa cursus urget, atque opem poscit:
 Hæc ille, dum Mars fas nefasque permiscet,
 Unàque pestes ceteræ diem invadunt,
 Et clade tumidus decolorque [†] Vistillus,
 Albisque, & uno haud nomine in mare irrumpens
 Miratur ire Rhenus haud suos fluctus,
 Et spes in illo magna nititur pacis:
 Hæc ille, tanta mente dum sedet moles,
 Hæc ille cecinit, sicubi fatigatum
 Suis sub antris frigidâque lucorum
 Umbrâ virentùm recreavit Euterpe,
 Seu Dorium quid, sive Barbarum mallet.
 Sed ille, curas fallere, ac sibi tantùm
 Intusque gaudens canere, nil petens ultrâ,
 Non puncta famæ, pollicesque laudantùm,
 Feliciumque præmium libellorum,
 Imbuta cocco lora, regias chartas,
 Pictum umbilicum, luteamque membranam,
 Araneoso jusserat situ turpes
 Latere, tenebris abditos inaccessis
 Tot elegantis ingenI sacros fetus.
 Heu dura patris jussa! tam legi digna,
 Tam læta cultu Musa, tot venustatum,
 Tot & jocorum non nocentium mater
 Sic delitescat involuta deformi
 Silentio, noctesque carpat æternas,

Squa

[†] Vistillus idem qui Vistula Plinio lib. 4. cap. 14.

Squalens, iners, ignota? Non tua id fivit,
FERNANDE, pietas, indolesque Phœbeas
Attollere artes nata, cui, Poëtarum
Plaudente cœtu, literarios fasces
Submittet olim Roma, quæque nunc profers,
Debebit ordo ferus eruditorum.

Tu namque Patris atque Apollinis plenus,
Suis latebris erutæ sinum pandis,
Fœdâque primùm temporum levas tabe,
Dein & nitorem, & gratiam, & decus formæ
JUVENILE adauges, & frui jubes cælo.

At vos edaces, noxium genus, blattæ,
Abigenda longè lævibus lues chartis,
Alibi repostam quærite in cibum prædam;
Seniumque turpe pascite, aut putres libros,
Quos rugæ, & ætas, & fitus fatifcentis
Capsæ peredit, aut teredinum morsus.
Perennitatem Phœbus his licet Musis,
Triplicesque canum spondeant Deæ nomen,
JUVENILE nunquam concidet decus formæ.

A D